

[Nybse Andersen.]

rer vi, og dem bruger vi så til skattenedsættelse, uden at man har sikret sig herredømmet over, hvordan budgettet som helhed i øvrigt udvikler sig; det må nødvendigvis gå ind i en samlet overvejelse.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at der jo er sket en del, siden det konservative spareforslag blev fremlagt i marts måned, og det kan måske virke en smule mærkeligt, at man nu fremsætter et skattelovsforslag, der helt igennem bygger på dette forslag fra marts. Der kom jo da visse besparelser ud af det, som nu gennemføres, og nogle af de besparelser, regeringen gennemfører, hører også med i det konservative forslag.

Vi har fra venstres side ment, at der burde være sparet ikke 1 milliard kr., men 2 milliarder kr. under den runde i foråret, blot for at man med rimelighed kunne undgå skatteforhøjelse, og jeg har forstået på dagspressen, at vismændene har den samme opfattelse. Men er det rigtigt, ja, så betyder det jo, at det faktisk kun er besparelser ud over en størrelsesorden på 2 milliarder kr., der egentlig forsvarligt kunne motivere skattenedsættelser.

Men som sagt, det er ikke nu, men først til efteråret, vi skal træffe beslutninger, og inden vi er kommet så langt, er jeg overbevist om, at behovet for en stramning af finanspolitikken vil være blevet langt, langt stærkere, end det hidtil har været åbenbart, og til den tid vil det forhåbentlig også stå regeringen ganske klart, at et sådant behov for en stramning er til stede.

Jeg har bemærket mig, at det i lovforslaget siges, at det konservative folkeparti vil imødekomme dette behov for stramning ved at komme med nye besparelsesforslag, men så synes jeg, at man burde have ventet med at fremsætte dette lovforslag indtil da, sådan at det kunne have været fremsat på et samlet og ajourført grundlag og ikke på et grundlag, der i nogen måde er forældet.

Det har været interessant at læse om det nye princip for budgetlægning, dette, at man skal begynde med at fastlægge det skattenniveau, der skal til for at fremme opsparing og økonomisk vækst, og så bagefter de offentlige udgifter, og det er da så sandt, som det er sagt, at det ville være at sætte tæring efter næring. Men hånden på hjertet: med det forslag, der her foreligger, er det vel ikke det

konservative folkepartis mening, at vi er nået ned på det ideelle niveau for indkomstbeskatning med henblik på at fremme den økonomiske vækst og gavne opsparingen her i landet? Man må vel erkende, at dette forslag er blevet til efter det gamle princip, at man har lavet nogle forslag til besparelser — altså er begyndt med udgifterne — og så på det grundlag stiller forslag om skattenedsættelser.

Vel, det er alt sammen ting, vi under kommende forhandlinger må drøfte nærmere. Jeg skal ikke gå ind på spørgsmålet om udformning af skatteskala og fastlæggelse af udskrivningsprocent, som det forekommer i lovforslaget, men vil foretrække at vente med disse ting, indtil vi til efteråret skal tage spørgsmålet op til en samlet overvejelse, og til den tid vil også de konservative tanker indgå i vore overvejelser.

Bernhard Baunsgaard: Det lovforslag, vi behandler her i eftermiddag, er et forslag til ændring af udskrivningsloven, og forslaget er derfor logisk videresendt til behandling i skatteudvalget, men den skriftlige fremsættelsestale, som følger med lovforslaget, beskæftiger sig med mange andre ting. Jeg ville ønske, da det jo altså skal være et skatteforslag, at den i lidt højere grad var gået ind på drøftelse af forslaget som skatteforslag.

Det er jo rigtigt, som der bliver sagt i fremsættelsestalen, at skattetrykket er meget højt her i Danmark — vi sætter formodentlig verdensrekord i skattetryk, og de eksempler, der er nævnt på, hvordan det virker, er også helt korrekte. Men så kunne jeg jo godt lide at have haft en vurdering af, hvordan det konservative forslag ville have virket over for de skavanker, der er. Det er rigtigt, at man for indtægter omkring 35.000 kr. årlig får en betydelig nedsættelse af marginalskatteprocenten. Men dér, hvor vi typisk har det store sammenstød mellem skatteloven og de sociale tilskudslove af mange forskellige arter: i indtægterne op til de 70.000 kr., tror jeg ikke en smule på — og jeg ville gerne havde haft nogle betragtninger fra de konservative om dette forhold — at, som det vil ske for en indtægt omkring 45.000 kr., en nedsættelse af marginalskatteprocenten fra 52,6 til 50,4 har nogen som helst betydning for at rette den ska-